

PÄTNÄSTA KAPITOLA

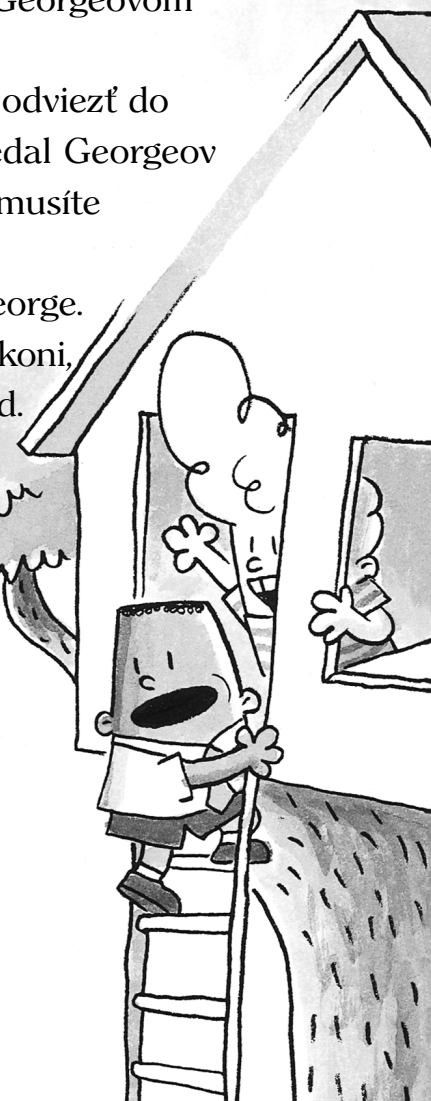
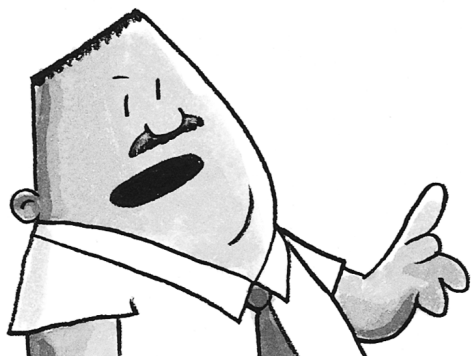
BOLO TO O VLÁSOK

V tú noc chlapci spali v Georgeovom domčeku na strome.

„Zajtra musím mamu odviezť do roboty veľmi skoro,“ povedal Georgeov otec. „Takže sa do školy musíte dopraviť sami, chlapci.“

„Fajn, oci,“ povedal George.

„Budeme tam ako na koni, pán Beard,“ odvetil Harold.

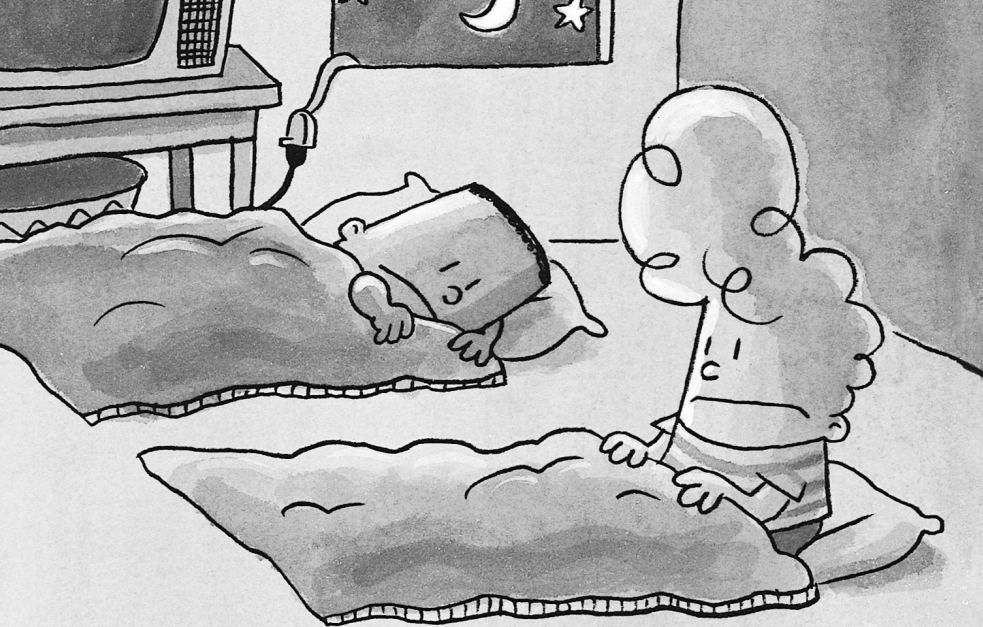

Po ťažkom dni mali George a Harold konečne čas na oddych. George rozvinul spacie vaky a Harold zatiaľ vybalil škatuľku čokoládových šišiek, štyri plechovky limonády a veľké balenie barbecue zemiakových lupienkov. V telke dokonca šiel parádny japonský film s príšerami.

„Vieš čo?“ začal George. „Teraz nám je najlepšie na svete!“

„To si piš,“ odvetil Harold. „Myslíš, že hypnoprsteň na pani Ribbloví naozaj zafungoval? Keď sa prebudila z tranzu, vyzerala trochu divne.“

„Och, to bola asi len ospalá,“ odvetil George. „Práca učiteľa vie byť veľmi stresujúca.“

„Zaujímalo by ma prečo,“ odvetil Harold.
Po filme vytriasli chlapci omrvinky zo
spacákov a uložili sa na spánok.

„Dnes môžeme spať oblečení,“ navrhol
George. „Tak ráno nebudeme musieť skôr
vstávať, aby sme sa prezliekli.“

„Dobrý nápad,“ pochválil ho Harold.
George zhasol svetlo a chlapci začali
pomaly zaspávať. Po pár minútach sa
však Harold prudko posadil a začal sa
rozhliadať okolo seba.

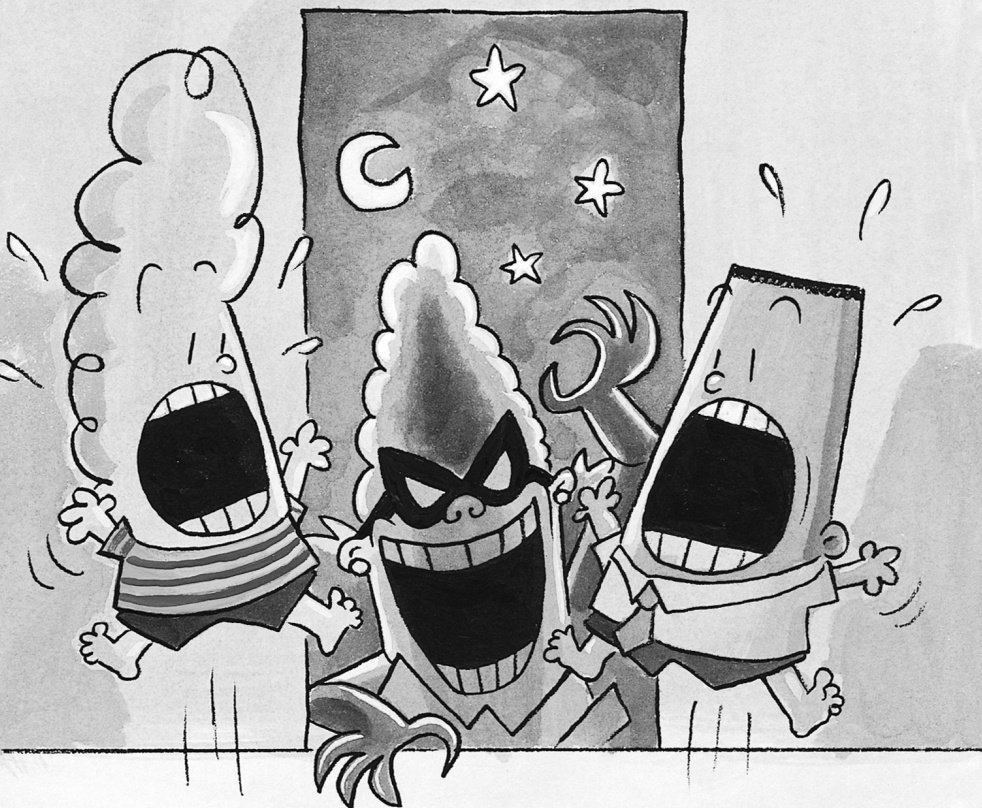
„Hej!“ zašepkal. „Čo to bol za zvuk?“

„Ja som nič nepočul,“ odvetil George.
Pozorne sa započúvali.

„Pssst!“ zasyčal Harold. „Znova to
počujem!“

Tentoraz to postrehol aj George.
Načiahol sa a poodchýlil vchodové dvere.
No jediné, čo počuli, bolo cvrlikanie
svrčkov. Vykukli von.

„VUAAAAA!“ zrevala ohyzdná žena oblečená v obťahnutých fialových latexových šatách s vyplznutou falošnou kožušinou.

George a Harold kričali od hrôzy!

Vrčiaca žena sa vyštverala rovno do domčeka. Len čo spoza mrakov vyšiel mesiac, George ju okamžite spoznal.

„Pani Ribblová!“ zalapal po dychu.
„Ako vám to dnes... ehm... *pristane!*“
„Aká pani Ribblová?!“ zaručala návšteva.
„Ja som Bielizňová bosorka!!!“

George a Harold si vymenili pohľady
a sťažka preglgli.

„Viem, že vy dvaja máte informácie
o kapitánovi Bombardžákovi,“ povedala
Bielizňová bosorka.

„Ako ste na to prišli?“ spýtal sa Harold.

„Čítala som vaše komiksy,“ odvetila
zlovestná záporáčka. „Viete o jeho
schopnostiach, o jeho slabostiach – a stavím
sa, že aj o jeho **TAJNEJ IDENTITE!**“

„To teda nie!“ namietol George. „Kapitán
Bombardžák neexistuje... J-je to iba kreslená
postavička!“

„Uvidíme,“ smiala sa Bielizňová bosorka.
Vzápätí sa zahnila a schmatla
chlapcov za ruky.

„Čo budeme teraz robiť?“ skríkol Harold.
„Poradíme si s ňou,“ odvetil George.
„Veď nemá žiadne superschopnosti!“